

cesarica, cesarjevič in cesarjevična v cesarski dvor, kder jo bil sijajen obed pripravljen. Izmed gostov omenimo, da so bili navzoči: angleški princ Waleški, nemškega cesarjeviča sin princ Wilhelm in brat belgijskega kralja. Cesar so o tej priliki za dijake tehnikarje ustanovili 22 štipendij, kojih vsaka na leto vrže 300 fl. v zlatu; pomilostili so 331 obsojencev in odlikovali mnogo zaslužnih mož: minister Dunajevski prejel je red železne krone I. vrste, a naš slovenski oča, blagi gospod dr. Janez Bleiweis, red železne krone III. vrste s plemstvom. Ta cesarska odlika je ne samo velezaslužnega domoljuba razveselila, ampak ves slovenski rod se čuti odlikovan in počeščen. Bog ohrani cesarja, Bog živi še mnoga leta očeta Slovencev, vsaj nekaj milših časov Slovincem se je učakal! — Razni zavodi in gospodje so čestili cesarjevičevo poroko z dobrodejnimi ustanovami, milodari itd. Štajerska hranilnica je darovala 80.000 fl. da se ustanovi zavod za slepce. — Državni zbor je v zadnjem seji obravnaval šolske potroške. Poslanci Zehetmajer in Oberndorfer so se pritožili, zakaj čedalje več Judov katoliškeje deci nastavljajo za učitelje in zakaj se neporedni učitelji ostreje ne kaznujejo, slovenski poslanec dr. Tonkli je grajal, zakaj se v gimnazijah, realkah in v Mariborskem pripravnišči celó nič ni zgodilo za Slovence. Tukaj se oglasi dr. Schmiederer in pravi: Slovinci naj bodo zadovoljni, da samo 2 učitelja nič ne umeta slovenski. G. dr. Vošnjak ga je hipoma pobil dokazavši, da ume samo 1 profesor slovenski, drugi pa vsi skupaj ali celo nič ali toliko, kakor nič in da se podučuje vseskozi nemški, čeravno imajo prihodnji učitelji iz tega pripravnišča slovensko deco podučevati slovenski. G. minister je vsem govornikom obljubil nekaj storiti pa kedaj, tega ni rekel. — Hrvatski ban prevzame vladu v krajini kot kraljevski komisar. — V obrambo Szegedina proti povodnji potrošili so 450.000 fl. Mesta Turosz, št. Marton in Faad ste pogoreli. — Trgovska nagodba Avstrije s Srbijo je dognana z Nemčijo pa še ne.

Vnanje države. Bismark se močno jezi, ker mu nemški državni zbor vse nasvete o novih davkih podira. Mesto Kiel hočejo v velikansko trdnjavo spremeniti, ki bo stala 30 milijonov. — Ruski car je sklenil število vojakov zmanjšati, da bodo tudi dače manjše. — Rumunski kralj se da 22. maja kronati s krono narejeno iz jekla turške kanone pred Plevno zaplenjene. — Bolgarski knez hoče kneževanje odložiti, ker mu baje bolgarski poslanci preveč preglavice delajo. — Turki in Grki se pogajajo zaradi nove meje; tepeni Albani se zopet zbirajo in hočejo mahnoti nad Derviš-pašo. — Sv. oče Leon XIII. je v Petrograd odposlal posebnega poslanika čestitat ruskemu carju. — Francozi so še samo 12 ur daleč od Tunisa; novine poročajo, da se Francozi baje grozovitno obnašajo. — V Irlandiji so zopet več grajščakov ubili.

Za poduk in kratek čas.

Veliki teden na Dunaji.

V. Na dvoru se najpoprej vrši slovesno vstajenje ob štirih popoldne. Cesar in cesarica in vse spremstvo v polnej gali ali v praznični obleki zberejo se v notranji dvorni kapelici. Mimogrede še o tem kraji nekoliko črtic. Kapela je zidana v gotiškem slogu. Ob zidu na desnici in levici so na presno naslikani apostoli. Strop kinčajo angelci, ki molijo okrog velikega križa. Z vrha visi ogromen kristalen luster. Okoli po stenah na okrog najdeš še 6 zlatih svečnikov, na vsakem po 12 sveč. Na evangeljski strani bili so pripravljene sedeži za Nju veličanstvi nadvojvode in cesarjeviča. Na epistolski pa sedeži za ostale velikaše. Visoko na altarji stalo je sv. rešno Telo, zavito v snežnobelo, kakor iz zraka tenko spleteno svilo. Spodej pod altarno mizo v pozlačenem sarkofogu počival je Zveličar, česčen in moljen od dveh ljubkih angelcev. Nagrobni napis se je lesketal v velicah, zlatih črkah: „Absorpta est mors in victoria. (I. Cor. 15, 54). Požrla se je smrt v zmagi“. Stene pri altarji bile so zakrite z rudečo po drugod pa s črno svilo. Lučič je gorelo brez števila. Pri grobu se je vsako uro spremenila straža, ki je obstojala iz duhovnika, dveh gardistov z dolgima sulicama, več častnikov od ogrske arcier-garde, dveh kamornikov in mnogo drugih velikašev. Obiskovalci so morali po drugej strani prihajati in po drugej odhajati ter se nedolgo pred grobom muditi, ker bi prevelika stiska in tesnoba postajala. V soboto ob 4 pričela se je slovesna procesija na čast Gospodovemu vstajenju. Naprej so stopali peveci s 4 trompetarji in 2 bobnarjema; za njimi bogoslovec od sv. Štefana s križem in duhovniki Avgustinskega zavoda, potem družina, ministri, nadvojvodi, cesarjevič Rudolf, prelat dr. Meier s svetim rešnim Telom pod krasnim nebom med mnogobrojno asistenco, naposled Nju Veličanstvi pod baldahinom z debelimi svečami v roci. Vrsto je sklepalo mnogoštevilno spremstvo. Iz kapelice se je vila procesija čez več stopnic na tako imenovano Francevo dvorišče — Franzenshof — kder je stala v paradi vsa carska straža v sila lepi, dragoceni obleki, in pa vojaštvo Dunajske garnizone, vsi oficirji in vsi generali. Ko se prikaže sv. rešno Telo, prezentirajo vojaki, zapojó trobente in trompete general marš, in v tem veličastnem trenutku te je obletela neka skrivno-prijetna groza. Še le na prostem se je razvila in pokazala vsa krosota in lepota te velikosobotne procesije. Okoli na okrog je glava pri glavi, ki strmeče gleda dolgo črto v zlato in škrlat oblečenih spremljevalcev Najsvetejšega. Med vednim petjem, zvonjenjem, godenjem in trobentanjem prispeli smo po tako zvanih poslaniških stopnicah — Botschafterstiegen — v večjo dvorno kapelo, ktere zidovi so bili prepeti z rudeče-svilnatimi zagrinjali, tla pa so po-

krivali tako debeli in težki tepihi, da se je človeku pod nogama vdiraló in šibilo. Na vseh treh altarjih, na steklenem lustru, na večročastih svečnikih, nabitih po raznih ogljih, na koru in pred vhodom — vse povsodi so gorele sveče gotovo kacic 150. Na evangeljski strani bila sta dva krasna, sè zlatim prtom pogrnená sedeža za Nju veličanstvi, zadej pa je stalo družih 8 stolov za cesarjeviča in nadvojvode. Na levo stran je krenilo spremstvo; sami stari, častiti možje, s sivimi lasmi in bradami, s prsi, dekoriranimi z raznimi križci. Celebrant postavi sv. rešno Telo na altar in zapoje *Te Deum laudamus*; peveci pa in godeci nadaljujejo hvalnico, neizrečeno lepo. Za tim zakrožijo velikonočno pesen, ktere kitico „*resurrexit sicut dixit*“; vstal je, kakor je rekel“, so zapeli tako veličastno, da smo mislili, da se hoče vsa kapela v višine povzdigniti. Potem sta samo dva dečka premilo odpela *Tantum ergo* in *Genitori*. Poročam, kar sem videl, da se je marsikomu vtrnila in na tihoma vdrla po obrazu solza zanutja. Po blagoslovu stopi vsa asistenca na levo stran in se prikloni carju in carici ter čaka, dokler ne odideta, kar se godi lahko, mirno kakor po taktu. Med opravilom je cesarica marljivo molila iz mešnih knjig, cesar pa je držal pred se sklenene roke. Pred vhom poklonila sta se globoko k altarju, tako tudi nadvojvode in ostali možje.

Na dvoru ni čez leta dni lepše slovesnosti od velikonočne in pa od one na Božjega Telesa praznik. Ves blesk in kinč se tu združita. Morebiti zapelje ta lepota marsikoga, da gleda le zlato opravo in pripravo, in nima potrebne pobožnosti. Vendar se mora priznati, da prisili taka veličastna slovesnost človeka z nekako nevidljivo pa vsakako občutljivo možjo k časti božji. Različne dobre in nikakor ne hudobne misli se mu vrvavajo, ki nagibajo srce in duha k pobožnosti. Če je že na zemlji toli krasna velika noč, koli bode v nebesih pri tronu Zveličarja samega. Po drugih cerkvah vrši se vstajenje pozneje. Tako v katedrali sv. Štefana ob 6 na večer. Ni treba omeniti, da se najde tukaj in podrugod mnogo kinča in lišpa. Dr. M. Napotnik.

Smešničar 19. Železniški čuvaj pravi kmetu, kteri po železnici gre: „bitro se poberite s poti! — tukaj po železnici se ne sme hoditi!“ — Kmet: „Kaj še, to bi mi „prenoro“ bilo — jaz imam karto; jaz bi se tukaj peljati smel, ako nebi vlaka zamudil — ne pa, ka še nebi smel iti!“

F. Marinič.

Razne stvari.

(*Katol. podp. društvu*) v Celji so darovali: Preč. g. Anton Vrečko, inf. opat v Celji 50 fl., neimenovan gospa v nekem trgu pri Gradci 50 gold. — Letne doneske so odrajtali: L. Marout 3 fl., Anton Škorjanc, srenjski odbornik v celjski okolici 2 fl. 40 kr., M. Lah na Zg. Hud., Vč. g.

Peter Erjavec, župnik v Zrečah, Žl. Klein v Celji, Gospa Koppmann v Celji, g. Lampe, dimnikar v Celji in neimenovan v laškem okraji — vsi po 2 fl., znesek tombole 8. majnika 20 fl. Hvala Bogu za blage darove!

(*Koroški novi škof*) imenovan je od svitlega cesarja dne 30. marca t. l. preč. g. kanonik in kapiteljski vikar Peter Funder. Podpisan je minister Konrad Eybesfeld.

(*Mariborski klopotec*) psuje vrlo pridno na duhovnike v „*Marb. Zeitung*“, kar pa vselej po celem mestu prej raznaša, podoben starej kokoši, ki zakodajeka brž ko kakšno jajce znese. Zadnjič je naznanjal, da mu duhovniki „smrdijo po kutah“. Kedar so volitve pa mu nič ne smrdijo ter rad berači za njihove glase. No, in s tem, da na duhovnike, zlasti na menihe, ki kute nosijo, psuje, kaže svojo grdo nehvaležnost in surovost; kajti svoje lastne fante ima pri menihih benediktinskih, da mu jih pametno odgojijo, ker jih sam ne zna ali vsled samega psovanja na duhovnike in menihe ne utegne. Ali se ne boji, da nebi tudi njegovi fantje smrdeli?

(*Romarji v sv. Višarje*) zbirajo se po stari šegi v Petrovčah, kder bo dne 27. maja ob 6. uri zgodaj sv. meša z 2 blagoslovoma. Potem se napotijo na Vransko, kder bode ob 11. uri zopet jednako slovesna sv. meša. Voditelji vabijo stare in mlade romarje, naj se te stare lepe navade vdeležijo.

(*Od cesarja pomiloščeni*) so Jožef Čokel, Jan. Cater, Fr. Marot, Jož. in Franc Kislinger, Antou Habjanič, Tom. Praver, Janez Lešnik, Franc Gostenčnik, Jakob Hauptman, Jurij Lever, sploh pa 331 obsojenci.

(*Tombola v Mariboru*) dne 8. maja na velikem trgu dala je 900 fl. čistega dohodka. Največjo dobitko 25 zlatov dobil je živinozdravnik g. Zalaudek.

(*Spremembe v Lavantinski škofiji*) Č. g. Jurij Vtičar gre za kaplana k sv. Rupertu pri Laškem, č. g. Jožef Kotnik v Reichenburg, č. g. Mibal Žnidar v Loko, č. g. Alojzij Bratoša k Novi cerkvi, kaplanija v Slivnici ostane izpraznjena.

Loterijne številke:

V Gradci 7. maja 1881: 38, 73, 31, 57, 35.
Na Dunaji „ „ 89, 16, 27, 81, 90.
Prihodnje srečkanje: 21. maja 1881.

Oznanilo.

Dne 31. maja 1881 predpoldnem ob 10. uri bo v Šmarji zmanjševalna licitacija za stavljenje zvonika pri sv. Hemi. Plača je nastavljena na 1179 fl. 46 kr. Podjetniki željni stavljenja prevzeti so uljudno k licitaciji povabljeni.

Ces. kralj. okrajno glavarstvo v Celji dne 6. maja 1881.

Ces. kralj. namestnijski svetovalec

Haas.